

[Annette Just]

den mener mere eller mindre det samme. Når jeg hører ordførertalerne, kan jeg ikke høre den helt store forskel, og i hvert fald har jeg glædet mig over at høre, at der var bred opbakning til, at Europa-Parlamentet på en eller anden måde skal udnytte sin mulighed for ved opfølgning og kontrol at forhindre gentagelser af den omfattende svindel, som gentagne gange er påvist i revisionsrapporten.

Jeg har næsten ikke hørt nogen ordførere, som ikke på en eller anden måde – men måske lidt mindre bureaukratisk – har formuleret det samme, at man på en eller anden måde skulle forlange, at Europa-Parlamentet brugte de muligheder, det rent faktisk allerede har i dag, og så selvfølgelig, at man skal sørge for, at regeringen pålægges op til næste regeringskonference at arbejde for, at der bliver åbnet endnu større muligheder for, at Europa-Parlamentet kan kontrollere.

Men jeg har forstået, at de fleste partier var indstillet på, at Parlamentet allerede i dag skulle bruge de muligheder, det har, og hvis udenrigsministeren nu bekræftende vil sige: Jo, det er rigtigt, Annette har ret, så vil jeg svare: Jamen så vil vi stemme for den af regeringspartierne, Venstre, De Konservative og SF foreslåede motiverede dagsorden.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil kommentere den sidste problemstilling først. Den har været rejst af flere andre talere, ikke mindst fru Lone Dybkjær, som spurgte, om Maastricht-Traktatens art. 138 C kan anvendes i bestræbelserne for at kontrollere administrationen og dermed opdage svig.

Muligheden for at nedsætte sådanne midlertidige undersøgelsesudvalg eksisterer i Traktaten, men forudsætter ganske rigtigt, som fru Lone Dybkjær var inde på, enighed mellem institutionerne, altså mellem Rådet og Parlamentet, om indretningen, de nærmere bestemmelser om sådanne undersøgelsesudvalg.

Denne sag var til drøftelse også under det danske formandskab, og der blev ført diskussioner mellem formandskabet, Parlamentet og Kommissionen for at prøve på at finde frem til praktiske regler; det lykkedes ikke. Der har siden været gjort forsøg både under det belgiske og under det græske formandskab på at finde praktiske løsninger på dette, men jeg tror nok, jeg må konkludere, at det ikke bliver i det nu-

værende parlaments tid, man finder en løsning. Det har været opfattelsen i Ministerrådet, at det nuværende parlament har opstillet betingelser for indretningen af sådanne regler, som gik videre, end Traktaten hjemlede muligheder for, og det har Ministerrådet ikke villet acceptere, og derfor er man ikke nået frem til de praktiske løsninger.

Det er en opgave, der ligger og venter på et nyt formandskab og et nyvalgt parlament, og jeg glæder mig over, at der er flere af deltagerne i debatten i dag, der som kommende medlemmer af Europa-Parlamentet meget sandsynligt får mulighed for at deltage i denne debat og yde et praktisk bidrag til en løsning af problemet. Muligheden eksisterer altså for at anvende sådanne midlertidige undersøgelsesudvalg. Nu må det så dreje sig om at få reglerne formuleret praktisk og finde et mødepunkt mellem især Ministerrådet og Parlamentet.

Jeg vil slutte mit indlæg med at takke ordførerne for en meget konstruktiv debat. Debatten har jo afdækket meget bred interesse for at bekæmpe svig inden for EU og også meget stor tilslutning til, at det skulle være en indsats, der skulle nå længere end til proklamationerne, og som virkelig skulle have et praktisk og stærkt indhold. Og der foreligger en stærk forpligtelse for regeringen til at følge denne enighed i Folketinget op og lægge et pres på alle de relevante institutioner og på Kommissionen og Ministerrådet, også for at give Europa-Parlamentet de bedste praktiske muligheder for at udføre sin opgave.

Regeringen – og det er på vegne af statsministeren, økonomiministeren og mig selv, jeg siger dette – takker for opbakningen og ser heri en stærk tilskyndelse til at lade handling følge ord og reducere de svigagtige forhold, som er meget ødelæggende for EU's folkelige tilslutning og praktiske funktioner.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Idet jeg takker udenrigsministeren for besvarelsen og den helt klare melding om, at udenrigsministeren og regeringen vil arbejde for, at Parlamentet vil tage sit ansvar alvorligt, er jeg nødt til at bede om at få trukket det af Fremskridtspartiet stillede forslag om motive-ret dagsorden tilbage og samtidig meddele, at Fremskridtspartiet så vil stemme for det andet dagsordensforslag.